

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

მოსამართლე -- მიმართ
დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის თაობაზე

16 ივლისი 2018 წელი
თბილისი

ქ.

დისციპლინური საქმე №216/17

-- -- 2017 წლის 30 ნოემბრის №-- საჩივრის საფუძველზე „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-6 მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და მე-7 მუხლის შესაბამისად (2018 წლის 01 მაისამდე მოქმედი რედაქცია), საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე -- -- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმება.

წინასწარი შემოწმების შედეგად 2018 წლის 30 აპრილს მომზადებული №216/17 დასკვნა დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ წარდგენილ იქნა საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2018 წლის 16 ივლისის სადისციპლინო სხდომაზე განსახილველად.

1. დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძვლიანობის შემოწმება განხორციელდა საჩივარში მითითებულ შემდეგ ფაქტებზე:

საჩივრის ავტორი მიუთითებს, რომ 2017 წლის 09 აგვისტოს განჩინებით მოპასუხეს დაევალა ადმინისტრაციული წარმოების მასალების სასამართლოში წარდგენა. აღნიშნული დავალება მოპასუხემ არ შეასრულა, რაზეც მოსამართლემ რეაგირება არ მოახდინა. სარჩელის წარდგენიდან გასულია 3 თვე და 20 დღე, ხოლო უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების შესახებ განცხადების წარდგენიდან 1 თვე და 29 დღე, თუმცა მოსამართლეს არანაირი საპროცესო მოქმედება არ განუხორციელებია.

2. დისციპლინური საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების შედეგად დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილ იქნა შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

2017 წლის 31 ივლისს -- საქალაქო სასამართლოს სარჩელით მიმართა -- -- მოპასუხე სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს მიმართ და მოითხოვა ქმედების განხორციელების დავალება. ამავე სარჩელით, მოსარჩელე მხარემ იშუამდგომლა - დაევალოს სსიპ აღსრულების ეროვნულ ბიუროს სარჩელის უზრუნველყოფის მიზნით დაუყოვნებლივ მოახდინოს მოვალის ქონების ხელახლა დაყადაღება და დალუქვა --; -- და -- სააღსრულებო წარმოებებზე.

--ს საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 01 აგვისტოს განჩინებით (მოსამართლე-- --) მოსარჩელე -- -- განჩინების სამოტივაციო ნაწილში აღწერილი ხარვეზის შესავსებად განესაზღვრა საპროცესო ვადა 10 დღე. კერძოდ, დაევალა უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების თაობაზე მოთხოვნის დაკონკრეტება/დაზუსტება; სახელმწიფო ბაჟის გადახდის დამადასტურებელი ქვითრის დედნის წარდგენა.

-- საქალაქო სასამართლოს ხარვეზის შევსების შესახებ განცხადებით მოსარჩელემ მიმართა 2017 წლის 08 აგვისტოს. მოსარჩელემ მოითხოვა სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2017 წლის 21 ივლისის №-- ბრძანების ბათილად ცნობა; სსიპ აღსრულების ეროვნულ ბიუროს --; -- და -- სააღსრულებო წარმოებებზე აღსრულების განახლებისა და --; -- და -- სააღსრულებო წარმოებებზე ეფექტური აღსრულების განხორციელების დავალება. ამასთან, დაზუსტებული სარჩელით მოსარჩელემ სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების სახით, მოითხოვა ყადაღის დადება და შემდეგი უძრავ-მოძრავი ქონებების დალუქვა 1. ავტომანქანა -- -- სახელმწიფო ნომერი: --, 2. ავტომანქანა -- -- -- სახელმწიფო ნომერი: --, 3. ავტომანქანა -- -- სახელმწიფო ნომერი: --, 4. ავტომანქანა -- -- სახელმწიფო ნომერი: --, 5. სატვირთო ბორტიანი -- -- სახელმწიფო ნომერი: --, 6. ავტომანქანა -- -- სახელმწიფო ნომერი: --, 7. ავტომანქანა -- -- სახელმწიფო ნომერი: --, 8. ცისტერნა -- -- სახელმწიფო ნომერი: --, 9. ავტომანქანა -- -- სახელმწიფო ნომერი: --, 10. სატვირთველი -- -- -- სახელმწიფო ნომერი: --, 11. ექსკავატორი ბორბლიანი -- -- სახელმწიფო ნომერი: -- --, 12. გრეიდერი -- -- სახელმწიფო ნომერი: --, 13. ბულდოზერი --, ს/ნ --, 14. ექსკავატორი ბორბლიანი სახელმწიფო ნომერი --, 15. ქვის სამტვრევი დანადგარი (ე.წ. „დრაბილკა“), 16. ბეტონის ქარხანა.

-- საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 09 აგვისტოს განჩინებით (მოსამართლე-- --) -- -- სარჩელი მოპასუხე სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს მიმართ სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2017 წლის 21 ივლისის №-- ბრძანების ბათილად ცნობისა და სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს №--, №-- და №-- სააღსრულებო წარმოებებზე ეფექტური აღსრულების განხორციელების დავალების შესახებ, მიღებულ იქნა სასამართლოს წარმოებაში; სარჩელი ცნობილ იქნა დასაშვებად; ადმინისტრაციული საქმის №-- ადმინისტრაციული საქმის განხილვის საპროცესო ვადა გაგრძელდა 5 თვემდე.

2017 წლის 09 აგვისტოს განჩინებით (მოსამართლე-- --) მოსარჩელე -- -- შუამდგომლობა სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების შესახებ არ დაკმაყოფილდა.

-- საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 01 სექტემბრის განჩინებით (მოსამართლე-- --) -- -- განჩინებაში მითითებული ხარვეზის გამოსასწორებლად განესაზღვრა 3 დღის ვადა განჩინების მოსარჩელე მხარისათვის ჩაბარების დღიდან. განჩინება -- -- წარმომადგენელს - - - - ჩაბარდა 2017 წლის 8 სექტემბერს. დადგენილია, რომ ხარვეზის შევსების მიზნით, განჩინებით დადგენილ საპროცესო ვადაში, -- -- განცხადებით სასამართლოსათვის არ მიუმართავს.

-- საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 13 სექტემბრის განჩინებით (მოსამართლე-- --) -- -- განცხადება უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების თაობაზე, დარჩა განუხილველად.

2017 წლის 18 სექტემბერსა და 28 სექტემბერს -- საქალაქო სასამართლოს განცხადებით მიმართა -- -- წარმომადგენელმა -- -- და მოითხოვა -- საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 09 აგვისტოს განჩინების მოპასუხისათვის გადაცემა.

-- საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 20 სექტემბრის განჩინებით (მოსამართლე-- --) -- -- წარმომადგენლის - - -- 2017 წლის 18 სექტემბრის (№--) განცხადება, დატოვებულ იქნა განუხილველად.

2017 წლის 2 ოქტომბერს მოსარჩელე მხარემ განცხადებით მიმართა -- საქალაქო სასამართლოს და მოითხოვა მტკიცებულებათა უზრუნველყოფა, კერძოდ, სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2017 წლის 21 ივლისის №-- ბრძანების მიღებასთან დაკავშირებული მტკიცებულებათა უზრუნველყოფა.

-- საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 03 ოქტომბრის განჩინებით (მოსამართლე -- --) -- -- განცხადება მტკიცებულებათა უზრუნველყოფის შესახებ არ დაკმაყოფილდა.

2017 წლის 18 დეკემბერს მოსარჩელე -- -- წარმომადგენელმა - - -- განცხადებებით (რეგისტრაციის ნომრები - -; --) მიმართა -- სასამართლოს და განმარტა, რომ საქართველოს

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 83¹-ე მუხლის საფუძველზე, იხმობდა სარჩელს და ითხოვდა სარჩელის განუხილველად დატოვებას.

-- საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 22 დეკემბრის განჩინებით (მოსამართლე-- --) მოსარჩელე -- -- წარმომადგენლის - -- -- შუამდგომლობა, სარჩელის გამოხმობის თაობაზე, დაკმაყოფილდა.

2.2. არსებული სტატისტიკური მონაცემებით მოსამართლე -- -- 2017 წელს განსახილველად ქონდა 719 და დაასრულა - 550 (76.49%).

3. საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, დისციპლინური გადაცდომის ერთ-ერთ სახეს წარმოადგენს - „საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურება“.

განსახილველ შემთხვევაში იმისათვის, რომ სრულყოფილად შეფასდეს საჩივრის/საჩივრების საფუძველზე გამოკვლეული ფაქტობრივი გარემოებები შეიცავენ თუ არა მოსამართლის მიერ შესაბამისი პუნქტით განსაზღვრული დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს, აუცილებელია განისაზღვროს თავისი არსით რას წარმოადგენს - საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურება, როდიდან უნდა ჩაითვალოს საქმე გაჭიანურებულად და რას გულისხმობს ტერმინი „უსაფუძვლო“. აღნიშნულ გადაცდომასთან დაკავშირებით, დამატებითი განმარტებებს არ გვაძლევს შიდა კანონმდებლობა, ამასთან, არც სადისციპლინო კოლეგიისა და სადისციპლინო პალატის არსებული გადაწყვეტილებები იძლევა აღნიშნული საკითხის განზოგადების შესაძლებლობას.

მოსამართლის მიერ საქმის განხილვის შესაძლო უსაფუძვლო გაჭიანურებაზე მსჯელობისას აუცილებელია ყურადღება მიექცეს ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლს (რომელიც მოიცავს სამართლიანი სასამართლოს მიერ საქმის გონივრულ ვადაში განხილვის უფლებას) და იმ კრიტერიუმებს, რასაც ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო იყენებს მე-6 მუხლის დარღვევის დადგენის დროს (საქმის განხილვის გონივრული ვადის დარღვევის გამო).

იმისათვის, რომ დადგინდეს საქმე იყო თუ არა გონივრულ ვადაში განხილული მნიშვნელოვანია განისაზღვროს - 1) საქმის სირთულე, რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს, როგორც საქმის ფაქტობრივ, ისე სამართლებრივ სირთულესთან (Katte Klitsche de la Grande v. Italy, §55; Papachelas v. Greece, §39); რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს რამდენიმე მხარის საქმეში ჩაბმასთან (H. V. United Kingdom, §72); მტკიცებულებების

გამოკვლევასთან (Human v. Poland, §63) და ა.შ. ამასთან, იმ შემთხვევაშიც როდესაც საქმე თავისი არსით სირთულით არ ხასიათდება, თუმცა ეროვნული კანონმდებლობა არ არის ნათელი ამ გარემოებამაც შეიძლება საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურება გამოიწვიოს (Lupeni Greek Catholic Parish and others v. Romania, §150); 2) მხარეთა მოქმედებები, რაც გულისხმობს მაგალითად, ადვოკატთა ხშირ ცვლილებას (König v. Germany, §103), შუამდგომლობებს, რომელიც გამიზნულია პროცესის გასაჭიანურებლად, ან უბრალოდ დაკავშირებულია გარკვეულ ვადებთან (Acquaviva v. France, §61), ასევე სხვა მოქმედებები, რომელიც უკავშირდება საქმის განხილვის ვადის გაგრძელებას; 3) საქმის განმხილველი მოსამართლის მოქმედებები, ყურადღება უნდა მიექცეს ხანგრძლივი დროის განმავლობაში მოსამართლის მიერ საპროცესო მოქმედების შეუსრულებლობას/ჩაუტარებლობას (Pafitis and others v. Greece; §93; Tiece v. San Marino; §31; Sürmeli v. Germany, §129.)

თუმცა, აქვე ყურადღება უნდა გამახვილდეს იმ გარემოებაზე, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს განმარტებით, საქმის განხილვის ვადა იყო გონივრული თუ არა, უნდა შეფასდეს ყოველ საქმეზე ინდივიდუალურად, საქმის კონკრეტული გარემოებების გათვალისწინებით (Frydlander v. France, §43) და ერთიანობაში ყველა საპროცესო მოქმედების მხედველობაში მიღების შედეგად (König v. Germany; §98).

მოცემულ შემთხვევაში, მოსამართლე -- -- წარმოადგენს ადმინისტრაციულ საქმეთა განმხილველ მოსამართლეს, შესაბამისად, დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასებისას ყურადღება უნდა მიექცეს საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსით და საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით დადგენილ წესებს. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის დებულებანი.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 59-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სასამართლო სამოქალაქო საქმეს განიხილავს განცხადების მიღებიდან არაუგვიანეს 2 თვისა. განსაკუთრებით რთული კატეგორიის საქმეზე მისი განმხილველი სასამართლოს გადაწყვეტილებით ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს არაუმეტეს 5 თვისა, გარდა ალიმენტის გადახდევინების, დასახიჩრებით ან ჯანმრთელობის სხვა დაზიანებით ან მარჩენალის სიკვდილით გამოწვეული ზიანის ანაზღაურების, შრომითი ურთიერთობებიდან, „საცხოვრებელი სადგომით სარგებლობისას წარმოშობილი ურთიერთობების შესახებ“ საქართველოს კანონიდან გამომდინარე მოთხოვნებისა და უკანონო მფლობელობიდან უძრავი ნივთის გამოთხოვის შესახებ საქმეებისა, რომლებიც განხილული უნდა იქნეს არაუგვიანეს 1 თვისა. განსახილველ შემთხვევაში, -- საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 09

ავგისტოს განჩინებით -- -- სარჩელი მიღებულ იქნა სასამართლოს წარმოებაში და ცნობილ იქნა დასაშვებად, ხოლო 2017 წლის 22 დეკემბრის განჩინებით მოსარჩელე -- -- წარმომადგენლის - - - - შუამდგომლობა, სარჩელის გახმობის თაობაზე, დაკმაყოფილდა. საქმე მოსამართლე -- -- განსახილველად გადაეცა 2017 წლის 07 აგვისტოს. განსახილველ საქმეზე სამართალწარმოება მიმდინარეობდა 4 თვე და 14 დღე. მნიშვნელოვანია, რომ 2017 წლის 07 აგვისტოდან 22 დეკემბრამდე (მოსამართლისათვის საქმის განსახილველად გადაცემის შემდეგ) სასამართლომ განიხილა მხარის შუამდგომლობები და განცხადებები სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების თაობაზე. აღსანიშნავია, რომ საქმეზე საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 59-ე მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული საქმის განხილვის ვადა არ დარღვეულა.

რაც შეეხება მტკიცებულებათა უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების შესახებ მხარის განცხადების განხილვის ვადას, აღნიშნულთან მიმართებით მნიშვნელოვანია, რომ მტკიცებულებათა უზრუნველყოფის საკითხს არეგულირებს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის XIV თავი, რომელიც რაიმე კონკრეტულ ვადას აღნიშნული შუამდგომლობის განხილვისათვის არ აწესებს. შესაბამისად, კონკრეტული ვადის არ არსებობის პირობებში მოსამართლის მიერ მტკიცებულებათა უზრუნველყოფის შესახებ შუამდგომლობის განხილვისათვის კანონმდებლობით დადგენილი ვადის დარღვევაზე ვერ ვისაუბრებთ. თუმცა, მნიშვნელოვანია, რომ მოსამართლემ აღნიშნულ შუამდგომლობაზე იმსჯელა განცხადების წარდგენიდან 24 საათში.ამდენად, მოსამართლის წარმოებაში არსებული საქმეთა სიმრავლის და საქმის განხილვის ვადის მიხედვით მოსამართლე -- -- მხრიდან საქმის განხილვის „გაჭიანურების“ ნიშნები არ იკვეთება.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტის „ე“ ქვეპუნქტის თანახმად, დისციპლინური გადაცდომის ერთ-ერთ სახეს წარმოადგენს - „მოსამართლის მოვალეობის შეუსრულებლობა ან არაჯეროვანი შესრულება“. ამასთან, სამოსამართლო ეთიკის წესების მე-8 მუხლის თანახმად, მოსამართლე ვალდებულია მასზე დაკისრებული მოვალეობები განახორციელოს ჯეროვნად, კეთილსინდისიერად და სათანადო გულისხმიერებით.

უმნიშვნელოვანესია ის გარემოება, რომ მოვალეობის შეუსრულებლობა ან არაჯეროვანი შესრულება წარმოადგენს არა მხოლოდ მოსამართლის, არამედ საჯარო მოხელეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობის საფუძველს, ისევე როგორც შრომითი ხელშეკრულებით დასაქმებულ პირთათვის ხელშეკრულების შეწყვეტის საფუძველს.

თუმცა, ყურადღება უნდა გამახვილდეს იმ გარემოებაზე, რომ მოსამართლესთან მიმართებაში საკმაოდ რთულია დადგინდეს თუ სად გადის ზღვარი ერთის მხრივ, მოსამართლის სამართლებრივ შეცდომას და მეორეს მხრივ დისციპლინურ გადაცდომას შორის. ვინაიდან,

ერთი მხრივ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, კანონის არასწორი განმარტება, რომელსაც საფუძვლად უდევს მოსამართლის შინაგანი რწმენა, არ არის დისციპლინური გადაცდომა და აღნიშნული ქმედებისათვის მოსამართლეს არ ეკისრება დისციპლინური პასუხისმგებლობა, ხოლო მეორეს მხრივ ცალკე დისციპლინურ გადაცდომის სახეს წარმოადგენს მოვალეობის შეუსრულებლობა ან არაჯეროვანი შესრულება. ამდენად, უმნიშვნელოვანესია განისაზღვროს მოსამართლის რომელი ქმედება უნდა შეფასდეს დისციპლინურ გადაცდომად და რომელი სამართლებრივ შეცდომად.

ამ მიმართებით საინტერესოა, სადისციპლინო პალატის 2016 წლის 21 ივლისის №დს-შ/9-16 გადაწყვეტილება, სადაც პალატამ გააკეთა განმარტება სამართლებრივ შეცდომისა და დისციპლინური გადაცდომის გამიჯვნის კრიტერიუმებთან დაკავშირებით. სადისციპლინო პალატის განმარტებით, კანონის შესაბამისი დანაწესი უნდა განიმარტოს ორი უმნიშვნელოვანესი პრინციპის კანონიერების პრინციპის და მოსამართლის დისკრეციული უფლებამოსილების განხორციელების წესის დაცვით. კანონიერების პრინციპი კანონის უზენაესობას ეფუძნება. ეს კონსტიტუციური პრინციპია, რომლის თანახმად, არავის არა აქვს უფლება კანონმდებლობის მოთხოვნათა საწინააღმდეგოდ განახორციელოს რაიმე ქმედება. დისკრეციული უფლებამოსილების განხორციელებისას კი მოსამართლე ვალდებულია ეს უფლებამოსილება განახორციელოს კანონით დადგენილ ფარგლებში და არ გასცდეს კანონს. სასამართლო ვალდებულია მისთვის კანონით მინიჭებული დისკრეციული უფლებამოსილება განახორციელოს კანონის ფარგლებში“. ამდენად, უნდა განიმარტოს, რომ არსებული პრაქტიკის შესაბამისად, მოსამართლის არასწორი მოქმედება/უმოქმედობა, მხოლოდ მაშინ მიიჩნევა დისციპლინურ გადაცდომად თუ ის სცდება მოსამართლისათვის კანონით მინიჭებულ ფარგლებს და არღვევს შესაბამისი კანონის იმპერატიულ მოთხოვნებს.

იდენტური დასკვნა შეიძლება გაკეთდეს ევროპის სხვადასხვა ქვეყნის კანონმდებლობის და პრაქტიკის (საფრანგეთი, იტალია, ესპანეთი) შედარებითი ანალიზის საფუძველზე, რომლის შესაბამისადაც, მოსამართლის მიერ მოვალეობების შეუსრულებლობად ან არაჯეროვნად შესრულებად შეიძლება ჩაითვალოს მოსამართლის მიერ მხარის კონსტიტუციური, ასევე ფუნდამენტური საპროცესო უფლებების ან სამართლიანი პროცესის ძირითადი გარანტიების დარღვევა, რამაც ზიანი მიაყენა მხარის, სასამართლოს ან საჯარო ინტერესს.

მოცემულ შემთხვევაში მნიშვნელოვანია ყურადღება გამახვილდეს, საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-17 მუხლის პირველ ნაწილზე, რომლის თანახმად, მოსარჩელე ვალდებულია დაასაბუთოს თავისი სარჩელი და წარადგინოს შესაბამისი მტკიცებულებები. მოპასუხე ვალდებულია წარადგინოს წერილობითი პასუხი (შესაგებელი) და შესაბამისი მტკიცებულებები.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 63-ე მუხლის შესაბამისად, საპროცესო მოქმედების შესრულების უფლება გაქარწყლება კანონით დადგენილი ან სასამართლოს მიერ დანიშნული ვადის გასვლის შემდეგ. საჩივარი ან საბუთები, რომლებიც შეტანილია საპროცესო ვადის გასვლის შემდეგ, განუხილველი დარჩება.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 448-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტების თანახმად, საქმის სასამართლო განხილვისათვის მომზადების მიზნით მოსამართლე: ა) უგზავნის მოპასუხეს სარჩელის (განცხადების) და ამ კოდექსით გათვალისწინებული დოკუმენტების ასლებს; ბ) დაუნიშნავს მოპასუხეს ვადას იმისთვის, რომ მან წერილობით შეადგინოს თავისი პასუხი (შესაგებელი) სარჩელზე (განცხადებაზე) და მასში დასმულ საკითხებზე, აგრეთვე თავისი მოსაზრებები სარჩელისათვის დართული დოკუმენტების შესახებ და წარუდგინოს ისინი სასამართლოს. დანიშნული ვადა არ უნდა აღემატებოდეს 14 დღეს, ხოლო რთული კატეგორიის საქმეებზე 21 დღეს. ამ ვადის გაგრძელება დაუშვებელია, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც არსებობს საპატიო მიზეზი.

დადგენილია, რომ მოპასუხე მხარეს საქმეზე შესაგებელი არ წარუდგენია, თუმცა აღსანიშნავია, რომ შესაგებლის არსებობა მნიშვნელოვანია იმდენად, რამდენადაც სასამართლოს ეძლევა შესაძლებლობა იცოდეს თუ რა პოზიცია გააჩნია მოპასუხეს სადავო საკითხებთან მიმართებაში, ხოლო ორივე მხარის პოზიციის ცოდნა სასამართლოს აძლევს შესაძლებლობას ფაქტობრივად და სამართლებრივად სწორად გადაწყვიტოს საქმე. ამდენად, შესაგებლის წარდგენით დაინტერესებულია არა მხოლოდ მხარე, არამედ სასამართლოც. მართალია, ადმინისტრაციული პროცესი ავალდებულებს მხარეს წარადგინოს შესაგებელი სასამართლოში, თუმცა განსხვავებით სამოქალაქო სამართალწარმოებისაგან ადმინისტრაციული პროცესი არ ითვალისწინებს სასამართლოს მხრიდან რაიმე საპროცესო ღონისძიების გამოყენებას იმ შემთხვევისათვის, თუკი მოპასუხე მხარის მიერ შესაგებელი არ იქნება წარდგენილი, ან დაგვიანებით იქნება შეტანილი. კერძოდ, არ მიიღება დაუსწრებელი გადაწყვეტილება, ვინაიდან ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსი იმპერატიულად განსაზღვრავს, რომ ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში არ გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის XXVI თავის დებულებები დაუსწრებელ გადაწყვეტილებასთან დაკავშირებით (ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 26¹-ე მუხლის პირველი ნაწილი). აგრეთვე, აღნიშნული შემთხვევა არ განიხილება მტკიცებულებების წარუდგენლობად, რა დროსაც კანონმდებელი ითვალისწინებს ჯარიმის დაკისრებას (ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-19 მუხლის მე-3 ნაწილი).

ამდენად, ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით მოსამართლე -- -- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ნიშნები არ იკვეთება.

4. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძვლები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹² მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ დისციპლინური საქმის გამოკვლევის შედეგად მოსამართლის მიერ ამ კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი ან ბრალეული ჩადენა არ დადასტურდა.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭერს საბჭოს სრული შემადგენლობის არანაკლებ 2/3-ისა.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ საჩივარზე შესაბამისი გარემოებების შესწავლისა და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასების შედეგად მიიჩნია, რომ არ არსებობს „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი. შესაბამისად, 2018 წლის 16 ივლისის სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად (სადისციპლინო სხდომაზე დამსწრე იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 14 წევრთაგან 14 ხმით, სრული შემადგენლობის 2/3-ის უმრავლესობა), მიიჩნია, რომ მოსამართლე -- -- მიმართ უნდა შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლით და 75¹² მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

დისციპლინურ საქმეზე №216/17 მოსამართლე -- -- შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

გიორგი მიქაუტაძე

საქართველოს იუსტიციის
უმაღლესი საბჭოს მდივანი